

Skatteministeriet
Den

J.nr. 04-711-30

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 130 - Forslag til Skatteforvaltningsloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 4 og 5 af 1. december 2004.

Kristian Jensen

/ K-H Ludolph

Spørgsmål 4:

”Vil ministeren redegøre for konsekvenserne for den brede offentligheds – herunder pressens – muligheder for at få indsigt i skatteforvaltningens virke af, at de forskellige myndigheder samles i én?”

Spørgsmål 5:

”Kan ministeren bekræfte, at den brede offentligheds – herunder pressens – muligheder for at få indsigt i skatteforvaltningens virke forringes med lovforslaget?”

Svar:

Med lovforslaget lægges der op til at fusionere den statslige og den kommunale skatteforvaltning til én fælles skatteforvaltning, og til at samle de forskellige myndigheder, som ToldSkat består af, til én myndighed.

Resultatet bliver, at omkring 300 nuværende myndigheder samles til kun én myndighed.

Herved får borgerne og virksomhederne kun en offentlig forvaltning på skatteområdet. Samtidig skabes der mulighed for en bedre udnyttelse af de samlede ressourcer, f.eks. til øget service og styrkelse af ligning og kontrol.

Omorganiseringen har betydning for retten til aktindsigt efter offentlighedsloven og forvaltningsloven. Det skyldes, at retten til aktindsigt i den offentlige forvaltning efter disse love bl.a. er afgrænset efter forvaltningens myndighedsopdeling.

Således omfatter retten til aktindsigt efter offentlighedsloven og forvaltningsloven som udgangspunkt ikke en myndigheds interne arbejdsdokumenter. Udveksles et dokument mellem myndigheder, har dokumentet ikke længere karakter af et internt dokument.

Omorganiseringen har den konsekvens, at mere korrespondance får intern karakter, og dermed bliver undtaget fra aktindsigt efter reglerne for interne arbejdsdokumenter.

Retten til aktindsigt efter offentlighedsloven omfatter dog interne arbejdsdokumenter, der foreligger i endelig form, når

- 1) dokumenterne alene gengiver indholdet af myndighedens endelige beslutning vedrørende en sags afgørelse,
- 2) dokumenterne alene indeholder en gengivelse af oplysninger, som myndigheden har haft pligt til at notere efter offentlighedslovens § 6,
- 3) dokumenterne er selvstændige dokumenter, der er udarbejdet af en myndighed for at tilvejebringe bevismæssig eller anden tilsvarende klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder, eller
- 4) dokumenterne indeholder generelle retningslinier for behandlingen af bestemte sagstyper.

Offentlighedsloven indeholder i øvrigt en række begrænsninger i retten til aktindsigt, såvel vedrørende dokumenter som vedrørende oplysninger. Disse begrænsninger gælder allerede i dag i den gældende organisering, og de er således ikke knyttet til forslaget om en enhedsforvaltning.

Retten til aktindsigt efter offentlighedsloven omfatter således ikke oplysninger om

- 1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, eller om
- 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at begæringen ikke imødekommes.

Retten til aktindsigt efter offentlighedsloven kan begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til bl.a. gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- eller afgiftslovgivningen.

Offentlighedens ret til aktindsigt efter offentlighedsloven berøres af enhedsforvaltningens etablering. Aktindsigtsbegrænsningen er dog ikke omfattende, idet arbejdsdokumenter, der i dag sendes mellem de myndigheder, der erstattes af den nye told- og skatteforvaltning, normalt har en sådan karakter, at de også i enhedsforvaltningen vil være undergivet retten til aktindsigt, jfr. ovenfor om aktindsigt i interne dokumenter.

Oplysninger i dokumenter vil endvidere både i den nuværende organisering og i den nye enhedsforvaltning i vidt omfang være undtaget fra aktindsigt, fordi de vedrører enkeltpersoner eller virksomheders forhold, eller fordi de vedrører offentlige kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller påtænkte foranstaltninger efter skatte- eller afgiftslovgivningen.

Aktindsigtsbegrænsningen vil således primært berøre offentlighedens adgang til dokumenter om told- og skatteforvaltningens drift.

Det skal tilføjes, at en parts ret til aktindsigt efter forvaltningsloven kun i meget begrænset omfang berøres af enhedsorganisationen.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afsnit 4.1., står:
”Den nye forvaltning skal være åben i forhold til borgerne. Således vil der være fokus på at give borgerne en løbende adgang til egne data, medmindre de må anse at have betydning for afklaring af et eventuelt strafbart forhold.

Samlingen af told- og skatteforvaltningen i én landsdækkende myndighed har den konsekvens, at korrespondance mellem de forskellige dele af denne enhedsforvaltning anses for intern korrespondance, set i forhold til de almindelige regler om aktindsigt.

Reglerne om partsindsigt vil dog blive administreret således, at der i mindst samme omfang som i dag vil være fuld indsigt i dokumenter om egne forhold. Oplysninger om den enkelte borger vil som hidtil være fortrolige i forhold til tredjemand.”

Reglerne om aktindsigt efter forvaltningsloven eller offentlighedsloven er minimumsregler. Forvaltningen kan give aktindsigt i videre omfang end foreskrevet i de to love, medmindre en sådan meroffentlighed vil indebære en krænkelse af nogens ret til at oplysningerne behandles fortroligt.

Efter min opfattelse bør der gives meroffentlighed i told- og skatteforvaltningens interne arbejdsdokumenter, jfr. f.eks. mit svar på L 130, sp. 7, om offentlighed vedr. udarbejdelse af ligningsplanerne, i det omfang, det ikke krænker nogens ret til at oplysningerne behandles

fortroligt, eller hindrer udførelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver.